

МІСЦЕ ДЕРЖАВИ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПРОМИСЛОВІСТЮ

Сударкіна С.П., Ларка М.І.

Національний технічний університет

«Харківський політехнічний інститут», м. Харків

В сучасних складних економічних умовах задача виживання держави напряму пов'язана з підйомом господарства і промисловості, в тому числі. Суттєвим, якщо не вирішальним, є питання ролі держави та її інституцій в вирішенні цієї серйозної задачі. Тут треба говорити про декілька аспектів, а саме: функції держави, як управлінської структури та власника фондів; необхідність та межі регулювання господарчих процесів з боку державних структур; взаємодія між органами державного управління та господарюючими суб'єктами (бізнесом). Принципово держава, як міцний власник фондів, а також – офіційний представник народу у владі, має свої специфічні функції, які в класичному виразі включають: законодавчу; стабілізуючу; розподільчу. Наповнення цих функцій може змінюватися в залежності від конкретної ситуації, але саме держава через свої регуляторні органи повинна регулювати ці процеси, виходячи з інтересів більшості громадян і держави в цілому. Основна проблема – рівень та сила втручання держави в виробництво, а також – взаємодія між державними органами управління та самим бізнесом. З одного боку, держава повинна захищати виробника, створюючи найбільш прийнятні умови для його діяльності, а з другого, через систему податків та зборів їй треба виконати свої прямі обов'язки – соціальний захист населення.

В сучасних умовах можна говорити про такі напрями вирішення задачі.

По-перше, необхідним є стратегічний план (хоча б на 3-5 років) розвитку промисловості. По-друге, згідно зі стратегічним планом визначити та змінити, якщо в цьому буде потреба, спеціалізацію окремих виробництв, орієнтуючись на сучасні потреби внутрішнього та зовнішнього ринків. Причому на початку треба орієнтуватись на внутрішній ринок, тому що він має величезний потенціал і доступні вхідні бар'єри. По-третє, необхідні зміни в податковому законодавстві, які б стимулювали розвиток внутрішнього виробника, орієнтованого як на випуск кінцевої готової продукції, так і на участь підприємств в міжнародній кооперації. Четверта умова – суттєвий підйом науки та технологій в рамках України, тому що сучасна промисловість базується на нових технологіях, які можна не тільки закуповувати ззовні, а й розробляти та впроваджувати у вітчизняних наукових закладах та університетах. Цей напрям неможливо реалізувати без фінансової, матеріальної та організаційної підтримки з боку держави. П'ята умова – це наявність формального, юридичного захисту виробника від зовнішніх та внутрішніх загроз завдяки модернізації судової системи. Такий підхід в цілому створить сприятливий інвестиційний клімат в державі.

Таким чином, треба створити жорстку комбіновану систему управління, в якій поєднується право держави встановлювати та контролювати закони та норми, в той же час забезпечуючи комфортні умови для функціонування виробництв як вітчизняних, так і зарубіжних або змішаних.